

Posudek diplomové práce

Martina Tihelková: Rétorické figury v překladech politických projevů

Autorka si zvolila nesmírně zajímavé téma, které podle mého názoru nebývá často zpracováno komplexně, a to na základě empirického výzkumu a z hlediska výchozí a cílové kultury. Podařilo se jí úspěšně využít znalostí z obou studovaných oborů: překladatelství a tlumočnictví španělština a politologie. Propojení obou oborů je patrné nejen v oddílech věnovaných samotným projevům, ale také v úsilí o jejich začlenění do širších společenských a politických souvislostí. Diplomová práce se tak řadí mezi další počiny, zabývající se zkoumáním jazyka totality.

Vzhledem k absenci literatury pro zkoumanou jazykovou dvojici španělština- čeština si autorka zvolila, v souladu se standardní translatologickou metodologií přístup, kdy srovnává nejen originál s překladem, ale rovněž překlad se srovnatelnými texty v cílovém jazyce (jako protipól projevů S. Allendeho si vybrala projevy Ludvíka Svobody). Zaměřila se na zkoumání zastoupení metafor (a částečně i metonymií) v textech jejich projevů. Vzhledem k rozsahu diplomové práce se soustředila zejména na jejich formální stránku (slovní druh), pro další zkoumání v tomto směru by bylo zřejmě vhodné soustředit se i na stránku sémantickou (z jakých okruhů si autoři metafor / metonymie vybírali“).

Těžiště práce spočívá zejména v kvantitativní analýze zkoumaných textů, výsledky shrnula do přehledných tabulek, z tohoto důvodu působí její zjištění přesvědčivě. Je však škoda, že se nepokusila o hlubší interpretaci získaných dat.

I přes snahu autorky o komplexní pohled na zkoumanou problematiku se nemohu ubránit některým dalším výhradám k této diplomové práci, i když mají často formální charakter. Autorce se nepodařilo vždy plně překonat tendence k publicistickému vyjadřování, v práci se občas objevují překlady, nepochopila jsem důvod změny řádkování na str. 20, nerozumím ani číslování ve výčtu na str. 41 – 42.

Závěr:

Diplomová práce Martiny Tihelkové splnila stanovený cíl a může být východiskem pro další zkoumání v této oblasti, i když, jak už bylo naznačeno, ne vždy se autorce podařilo vyčerpat všechny možnosti, které jí zkoumaný materiál nabízel. Vzhledem k těmto skutečnostem i ke zmíněným formálním nedostatkům doporučuji práci k obhajobě a předběžně ji hodnotím známkou

velmi dobře.

V Praze dne 6. 9. 2011

Prof. PhDr. Jana Králová, CSc.
vedoucí